28 K

REJESTR DOTYCZY: BABIŃSKI Wacław

s/c Leona, lekarza i Stefanii

z d. Karpinskich

* 3 kwietn. 1887 w Warszawie

kraj: POLSKA

-+ 22 lipca 1957 w Montrealu

kraj: KANADA

pochowany: w St. Sauveur des Monts.

nr grobu:

Nr rejestracyjny
2 57
/

Nota zamieszczona:
w tomie
czesci

Indeks

b.Pol.Sł.Zagran.

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

- synowie:

Źródła i bibliografia:		znak rozpoznawczy
* S.Łoza "Czy wiesz kto to jest"	- nota biograf.	1o5
* Dziennik Polski .7.57	- nekrolog	18/ .VII. 57/
* Orzeł Biały	- wspomnienie	
* Wiadomosci nr. 6o3	- wspomnienie	50/ nr 6o3/
* Rocznik Pol. Służby Agr. 1939		124
* International Who s Who ed.1947	nota biograf.	~~133~~ 133/ed.1947/

Ś.p. Wacław Babiński

O.B

Dnia 22 lipca 1957 r. zmarł w Montrealu Wacław Babiński, ostatni poseł Rzeczypospolitej w Kanadzie oraz przedstawiciel władz Egzekutywy Zjednoczenia Narodowego w tym kraju.

Śmierć ministra W. Babińskiego wyrywa z szeregów polskiej służby zagranicznej głębokiego i doświadczonego jej znawcę, a zarazem pozbawia uchodźstwo polskie, walczące o niepodległość Polski, jednego z jej najwierniejszych synów, oddanego od wielu lat duszą i ciałem służbie na odcinku jej prac państwowych.

Wacław Babiński, syn znanego lekarza, po ukończeniu wydziału prawnego w Warszawie wyjechał do Monachium, gdzie studiował na tamtejszym uniwersytecie nauki ekonomiczne i społeczne, zdobywając tytuł doktorski. W okresie pierwszej wojny światowej był jednym z referentów, a następnie przez pewien okres czasu dyrektorem Biura Prac Społecznych w Warszawie, które jeszcze przed zdobyciem niepodległości Polski przygotowało dla przyszłych władz szereg ustaw z dziedziny konstytucyjnej, administracyjnej, samorządowej i finansowej, dzięki czemu zostały w sposób poważny ułatwione i przyspieszone pierwsze poczynania organizacyjne i unifikacyjne odrodzonego państwa.

W grudniu 1918 r. W. Babiński przeszedł do polskiej służby zagranicznej i stał na czele jednego z wydziałów departamentu konsularnego, a po kilku latach objął kierownictwo tego departamentu. Jako dyrektor departamentu w centrali ministerstwa spraw zagranicznych do końca 1929 r. Zmarły położył podwaliny dla utworzenia sieci polskich placówek konsularnych. Zasługi jego w tej dziedzinie były istotne ogromne.

W 1929 roku Wacław Babiński został mianowany posłem w Belgradzie, zaś od 1931 r. do 1940 r. był posłem w Hadze. Po zajęciu Holandii przez Niemców min. Babiński przybył wraz z rządem holenderskim do Londynu, przy którym był nadal akredytowany, pełniąc jednocześnie w charakterze zastępcy sekretarza generalnego ministerstwa spraw zagranicznych obowiązki dyrektora wydziału konsularnego i personalnego. We wrześniu 1944 r. min. Babiński został posłem polskim w Kanadzie, a po cofnięciu uznania rządowi polskiemu w lipcu 1945 roku pozostał nadal w tym kraju jako przedstawiciel Polski Walczącej.

Rząd kanadyjski uznał ten nowy charakter min. Babińskiego i utrzymywał z nim nieoficjalne stosunki aż do chwili jego zgonu. Na jego barkach spoczywała ponadto opieka nad znajdującymi się w Kanadzie Skarbami Wawelskimi, z której wywiązał się w sposób godny największych pochwał, utrzymując je przy pomocy odpowiednich fachowców-muzeologów w doskonałym stanie wbrew szerzonym na emigracji bezpodstawnym wersjom o ich niszczeniu i marnowaniu się.

Jako przedstawiciel Egzekutywy Zjednoczenia Narodowego w Kanadzie śp. Wacław Babiński utrzymywał żywy kontakt z uchodźstwem polskim, zarówno osiadłym w Kanadzie przed drugą wojną światową jak również powojennym i zdobył sobie jego całkowite zaufanie oraz głęboki szacunek. Potrafił on swoim taktem wpłynąć niejednokrotnie na niwelowanie tarć wewnętrznych w emigracyjnych kołach politycznych i skupiał je wytrwale i konsekwentnie przy wszystkich warsztatach pracy dla najwyższego celu, któremu służył wiernie do końca swego pracowitego życia, to jest do zdobycia niepodległości dla uciemiężonego kraju.

Cześć pamięci zasłużonego dyplomaty, szlachetnego człowieka i nieskazitelnego patrioty!

Ś.p. Wacław Babiński

W końcu lipca b.r. zmarł w Montrealu ś.p. Wacław Babiński, ostatni przedstawiciel dyplomatyczny wolnej Polski w Kanadzie, weteran polskiej służby zagranicznej.

Babiński był dzieckiem starej Warszawy i wcieleniem jej najlepszych tradycji. Łagodny i skromny, nawet nieśmiały, odznaczał się przy tym niezwykłą siłą woli i godną podziwu twardością charakteru. Nigdy, w żadnej sytuacji politycznej nie odchylał się na jotę od swoich przekonań, nigdy w żadnej koniunkturze nie dał się użyć do czynów, które nie odpowiadały jego ideologii i etyce chrześcijańskiej. A był chrześcijaninem w najpełniejszym słowa znaczeniu; rzeczywiście kochał bliźniego jak samego siebie a raczej bardziej od siebie samego. Surowy dla siebie, jak bywają asceci, dla innych miał pobłażliwość i wyrozumienie. Jego szeroko pojęta tolerancja, jego wysubtelnione poczucie sprawiedliwości budziły podziw u jednych, gniew u drugich. Był otaczany powszechną czcią; autorytet jego był bezsporny.

Babiński urodził się lat temu 70 jako syn popularnego swego czasu lekarza warszawskiego. Po ukończeniu gimnazjum w Warszawie wyjechał do Monachium, gdzie studiował ekonomię i nauki społeczne. Uniwersytet ukończył ze stopniem doktora nauk społecznych. W życiu politycznym brał czynny udział przez krótki okres czasu, należąc do grupy zachowawczej, t.zw. „realistów", na której czele stał Erazm Piltz i która odgrywała pewną rolę w czasie pierwszej wojny światowej i na początku ery niepodległościowej. Pracę państwową rozpoczął Babiński jeszcze za czasów Rady Regencyjnej. Potem, w grudniu 1918 wstąpił do tworzącego się wówczas ministerstwa spraw zagranicznych i był pierwszym kierownikiem wydziału konsularnego, przeistoczonego następnie w departament. Przez 11 lat bez przerwy kierował służbą konsularną, którą sam stworzył i sam uformował. Był też jednym z najbardziej zasłużonych organizatorów centrali ministerstwa spraw zagranicznych. Wywierał duży wpływ na ustalanie struktury ministerstwa, na kształcenie personelu, na formowanie charakterów, na krystalizowanie się zasad etyki obywatelskiej i koleżeńskiej. Był inicjatorem komisji kwalifikacyjnej, organu doradczego do spraw personalnych przy ministrze, i sam w niej zasiadał od początku jej powstania. Był również inicjatorem i współorganizatorem kursu dyplomatyczno-konsularnego oraz egzaminów dla personelu etatowego. Był jednym z wykładowców na tym kursie oraz członkiem komisji egzaminacyjnej. Przez długie lata pracy w ministerstwie Babiński wychował i wykształcił kilka pokoleń urzędników polskiej służby zagranicznej. Specjalnością Babińskiego była geografia gospodarcza, którą wykładał przez długie lata w Szkole Nauk Politycznych (szkoła Reymana) w Warszawie a także na kursach w ministerstwie. Był też zamiłowanym historykiem i dobrym znawcą tego przedmiotu; „Kto nie zna dobrze historii własnego kraju, ten nie może go reprezentować za granicą" — twierdził zawsze Babiński i na egzaminie dyplomatyczno-konsularnym nie przepuścił kandydata, który nie znał dobrze historii Polski.

W r. 1929 Babiński objął stanowisko posła w Belgradzie, skąd po niespełna trzech latach został przeniesiony na stanowisko posła do Hagi — tam też zastała go wojna r. 1939. W przeddzień zajęcia Holandii przez wojska niemieckie przybył wraz z rządem holenderskim do Londynu. Tutaj, pozostając nadal na stanowisku posła przy rządzie holenderskim, obejmuje jednocześnie funkcje kierownika służby konsularnej w ministerstwie spraw zagranicznych, tutaj też organizuje znowu kursy dyplomatyczno-konsularne i egzaminy w celu przygotowania nowego narybku urzędników dyplomatycznych dla Polski powojennej.

W r. 1944 mianowany został posłem polskim w Ottawie. Po cofnięciu w r. 1945 uznania legalnemu rządowi Rzeczypospolitej pełnił nadal swe funkcje jako nieoficjalny przedstawiciel dyplomatyczny wolnej Polski w Kanadzie. Na stanowisku tym, pracując w warunkach niezwykle trudnych, wytrwał do końca.

Zszedł z tego świata człowiek który był wcieleniem wszystkich cnót obywatelskich i chrześcijańskich. Był rzadkim w naszych czasach zjawiskiem. Był dobrym duchem każdego środowiska w którym się obracał. Z czcią i miłością wspominać go będą do końca swoich dni ci wszyscy, którym dane było pracować z nim i pod jego kierownictwem i którym wolno było szczycić się jego przyjaźnią.

Karol Poznański.

Ś. † P.

Dr. Wacław BABIŃSKI

MINISTER PEŁNOMOCNY R.P.

Członek Trzeciego Zakonu Św. Franciszka, opatrzony Św. Sakramentami zmarł w Montrealu po krótkiej chorobie 22 lipca, przeżywszy lat 70.

W drodze powrotnej do Niepodległej Polski spoczął tymczasowo na cmentarzu w St. Sauveur des Monts w Kanadzie.

O modlitwę za spokój Jego Duszy
proszą pogrążeni w głębokim bólu

ŻONA, CÓRKA, SYNOWIE, SYNOWA, WNUCZKI, BRACIA, ZIĘĆ i RODZINA

8111